Krimināprocesa Nr.11390018319
Lietas arhīva Nr. K73-1815-19/47

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā.
Tukumā 2019.gada 23.jūlijā.

Zemgales rajona tiesas tiesnese R.Bruce, rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Pirmstiesas procesā, 2019.gada 12.jūlijā Tukuma rajona prokuratūras prokurore M.Dārziņa un apsūdzētā /pers. A/ krimināllietā noslēdza vienošanos par apsūdzētās vainas atzīšanu un sodu.

Vienošanās protokolā norādīts, ka lietā pastāv Krimināprocesa likuma 325.-327., 434.-437.pantā minētie nosacījumi vienošanās noslēgšanai - apsūdzētā pilnībā atzīst savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, piekrīt viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma apjomam un juridiskajai kvalifikācijai. Noziedzīgs nodarījums izdarīts sekojošos apstākļos.

Apsūdzētā/pers. A/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Laika periodā no /datums/līdz /datums/ /pers. A/, nolūkā nelikumīgi izmantot savām vajadzībām /pers. C/ AS SEB banka norēķinu katri Nr.51689*******6372, bez viņa atļaujas vairākās reizēs ar vienotu nodomu, izmantoja iepriekš viņai uzticēto maksāšanas līdzekli ar PIN kodu.

/datums/plkst. 9.41 ADS SEB bank bankomātā /adrese/, no /pers. C/ konta noņēma 500 *euro*;

/datums/plkst.16.49 norēķinoties veikalā ,,Lidl" Mažeiķos par pirkumu kopvērtībā par 70,83 *euro*;

/datums/plkst. 08.57 AS SEB bank bankomātā /adrese/, no /pers. C/ konta noņēma 450 *euro*.

Tādējādi /pers.A/ ar savām darbībām nelikumīgi izmantoja /pers. C/ maksāšanas līdzekli, nodarot viņam materiālos zaudējumus 1020.83 *euro* apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Ar 2019.gada 16.jūlija Zemgales rajona tiesas tiesnesesa lēmumu nolemts krimināllietu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas iztiesāt rakstveida procesā. Iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā vai noraidījumi tiesas sastāvam nav saņemti.

Motīvu daļa

Vienošanās protokolā prokurore, pamatojot pieprasīto sodu, ņēmusi vērā Krimināllikuma 46.pantā paredzētos soda noteikšanas vispārīgos principus, kā arī to, ka apsūdzētā /pers. A/ izmantojusi Krimināprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, izvēlējusies vienkāršāko procesa veidu – noslēdzot vienošanos par vainas atzīšanu un sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziedzīgs, tīšs nodarījums, par kuru Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā paredzēts sods –brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai ar piespiedu darbs, vai naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Nosakot soda mēru, prokurore pamatoti ņēmusi vērā atbildību mīkstinošus apstākļus, proti, ka apsūdzētā vaļsirdīgi atzinusies un izdarīto nožēlo, kas atbilst Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai.

Lietā nav saskatāmi Krimināllikuma 48.pantā noteiktie, apsūdzētās /pers. A/ atbildību pastiprinoši apstākļi.

Tāpat prokurore ņēmusi vērā apsūdzētās /pers. A/ personību, to, ka agrāk nesodīta, strādā Sabiedrībā ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/, apgādībā mazgadīgs bērns. /pers. A/ atrodas pēcdzemdību atvaļinājumā.

Vienošanās protokolā prokurore izteikusi viedokli, ka /pers. A/ atzīstama par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodāma pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas. Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu brīvības atņemšanas sods /pers. A/ nosakāms nosacīti, ar pārbaudes laiku uz 9 mēnešiem.

Tiesas ieskatā krimināprocesā iegūtas pietiekošas ziņas par faktiem, kas izslēdz saprātīgas šaubas un apliecina, ka apsūdzētā /pers. A/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli, tādēļ tiesa kvalificē apsūdzētās /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Tiesa atzīst, ka vienošanās atbilst Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam soda mērķim, proti,- aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Apsūdzētajai pieprasītais sods atbilst soda mērķim Tiesa atzīst, ka ir pamatots prokurora pieprasītais soda veids un mērs apsūdzētajai /pers. A/. Tā kā lietā ir konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, apsūdzētajai /pers. A/ netiek noteikts ilgstošs brīvības atņemšanas sods.

Novērtējot apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, atbildību mīkstinošus apstākļus, to, ka /pers. A/ agrāk nesodīta, apgādībā mazgadīgs bērns, tiesa ir guvusi pārliecību, ka sodu neizciešot, apsūdzētā turpmāk neizdarīs jaunus noziedzīgus nodarījumus, tādēļ ir pamats brīvības atņemšanas sodu, atbilstoši Krimināllikuma 55. panta nosacījumiem noteikt nosacīti.

Tiesa nepiemēro papildsodu, mantas konfiskāciju, jo atbilstoši Krimināllikuma 42.pantam konfiscējama konkrēta manta, bet tāda pirmstiesas procesā apsūdzētajai nav konstatēta.

Krimināprocesa likums paredz vienošanās procesa piemērošanu par noziedzīgo nodarījumu, lietā ir ievērotas krimināprocesa normas, vienošanās noslēgta labprātīgi un ir pamatota.

Vienošanās par sodu atbilst Krimināllikumā noteiktajai sankcijai par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, ir ievēroti Krimināllikuma 35., 46.-48. pantā paredzētie, soda noteikšanas principi, tāpēc ir pamats vienošanos apstiprināt.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ pieprasītā mantiskā kaitējuma atlīdzība 1020 *euro* apmērā ir pamatota, pierādīta un apmierināma pilnībā.

Kriminālprocesa likuma 350.pants noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktam apsūdzētā ir persona, kurai var uzlikt kompensācijas samaksāšanas pienākumu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 540.[1] 543., pantu, tiesnese

nosprieda

apstiprināt krimināllietā, 2019.gada 12.jūlijā noslēgto vienošanos starp Tukuma rajona prokuratūras prokurori M.Dārziņu un apsūdzēto /pers. A/.

/pers. A/ atzīt par vainīgu un sodīt pēc Krimināllikuma 193 panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 9 mēnešiem.

Saskaņā ar Sodu izpildes kodeksa 155.panta pirmās daļas 1.punktu nosacīti notiesātajam ir pienākums reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši savai deklarētajai dzīvesvietai desmit darbdienu laikā pēc tiesas nolēmuma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers.A pers.C/ labā mantiskā kaitējuma atlīdzību 1020 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās Tiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese R.Bruce